

השוחט פרק שני חולין

מסורת הש"ס

(א) [עין חוש' לקמן קכ.
ד"ה אלה ללוי, (ב) לקמן
קכ"א, (ג) ג"ז שם, (ד) [לקמן
ע"ל, (ה) [לעיל סט"ג,
(ו) משה' כח, [וט"ב לקמן
ל"ג, (ז) [לקמן ל"ג,
(ח) [לקמן סט"ג, (ט) [ויקרא
יט"ג, (י) [ויחא ע"ל,

תורה אור השלם

ו. רק ה' לא תאכלו
על הארץ תשפכו
במים: דברים יב טו

גליון הש"ס

גמ' חיה בקדשים מי
איבא. עין יומא סד ע"א
תד"ה לחימו;

מוסף רשמי

[illegible]

שיטה מקובצת

(א) ע"כ לא איבער
 וכו' השתא אהרריה:
 (ב) דהויא כמי שהוציאה
 מן הכהמה: (ג) ולא

דל דס הנשפק על התדק שאין מקבל
 כסוי גלי רחמנא דדס
מאבלין בידים כסואבות. לללי
 אינו מכסהה. הקשה ר' דא
 מכס לא תחבל דס ומתן ללו ואלו
 כמים מה מים מותרין כהנאה אף ד
 יש לומר דמכל מקום כיון דדס חולין
 איתן כסיה תחילא
 מלח: ד] ונאמר
 כמים הוי כמים ומכשיר
 הסיד: פ] והבא נמי דינא
 שאי עובדי כוכבים דינא:
 ו] על התמאים כמותרים
 כשלא תחיל לרבוץ אצ"ל:
 א] כיון דאבר מן החי
 אסור לישאר: פ] וייל
 דים איסור אבר מן
 החי ידירו פסוק דבעיא
 שחיטה ואצ"ל:

מטהר נשחט או לא ופשיט
להחזיר שאר העובר בצלילה
ה. ולעזין ניקבו בני מעיים
ל בשחיטה הואיל ובסימנין

מִי מִצְטָרֵף סִימָן רֹאשׁוֹן לְסִימָן שֵׁנִי לְמַהֲרָה
מִדִּי נִבְלָה אוֹ לֹא עַד כֵּאן לֹא אֵיכָבִיָּא לֵן
אֵלֶּא לְמַהֲרָה מִדִּי נִבְלָה אַבְל כֵּאֲבִילָה
אִמּוּרָה א"ל רַב אַחָא בְּר רַב לְרִבְנָא דְלִמָּא
לְעוֹלָם לֹא הָדָר בִּיה וּר' זִירָא דְלִבְרִיָּו דְרַבָּא
קָאמַר וְלִיה לֹא סְבִירָא לִיה אִמַּר רַב אַחָא
בְּר יַעֲקֹב שְׁמַע מִנֵּיה מַדְר' שְׁמַעוּן בֵּן לְקִישׁ
וּמִנֵּיהּ יִשְׂרָאֵל עַל בְּנֵי מַעֲיִים ^{טו}וְאִין מִזְמִינִן
עוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים עַל בְּנֵי מַעֲיִים מֵאִי טַעְמָא
יִשְׂרָאֵל דְּבִשְׁחִיטָה תִּלְיָא מִלְתָּא כִּיּוֹן דְּאִיכָא
שְׁחִיטָה מַעֲלִייתָא אִישְׁתְּרִי לָהּ עוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים
דְּבִנְחִירָה סָגִי לָהּ וּבְמִיתָה תִּלְיָא מִלְתָּא הִנֵּי
אִבְרָם מִן חַיִּי דְמו אִמַּר רַב פַּפָּא הוּה יִתְיַבֵּנָא
קִמְיָה דְרַב אַחָא בְּר יַעֲקֹב וּבְכִי דְאִימָא לִיה
מִי אִיכָא מִדִּי דְלִישְׂרָאֵל שְׂרִי וְלַעֲוֹבֵד כּוֹכְבִּים
אִסּוּר וְלֹא אִמְרִי לִיה דְּאִמְנָא הָא טַעְמָא
קָאמַר תַּנְיָא דְלֹא כִרַב אַחָא בְּר יַעֲקֹב ^{טז}הִירוּצָה
לְאִכּוֹל מִבְּהֵמָה קֹדֶם שְׁתַּצָּא נִפְשָׁה חוּתָךְ
כּוֹיֹת בָּשָׂר מִבֵּית הַשְּׁחִיטָה וּמוֹלְחוּ יִפֶּה
מִדִּירָהּ יִפֶּה יִפֶּה וּמִמַּתִּין לָהּ עַד שְׁתַּצָּא נִפְשָׁה
וְאִכּוֹלוּ אַחַד עוֹבֵד כּוֹכְבִּים וְאַחַד יִשְׂרָאֵל
מִזוֹתְרִין כּוּ מִסִּיעֵי לִיה לִרְב אִידִי בְּר אֲבִין
דְּאִמַּר רַב אִידִי בְּר אֲבִין אִמַּר ר' יִצְחָק בְּר
אֲשִׁיאֵן הִרּוּצָה שִׁיבְרִיא חוּתָךְ כּוֹיֹת בָּשָׂר מִבֵּית
שְׁחִיטָתָה שֶׁל בְּהֵמָה וּמוֹלְחוּ יִפֶּה וּמִדִּירָהּ
יִפֶּה יִפֶּה וּמִמַּתִּין לָהּ עַד שְׁתַּצָּא נִפְשָׁה אַחַד
עוֹבֵד כּוֹכְבִּים וְאַחַד יִשְׂרָאֵל מִזוֹתְרִין כּוּ
מִתְנִי' הַשְּׁחִיטָה בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף וְלֹא יִצָּא
מִזֶּהן דֶּם כְּשֵׁרִים וְנֹאכְלִין בִּידֵים מִסּוֹאֲבוֹת לְפִי
שֶׁלֹּא הוֹכְשֵׁרוּ בְּדֶם ^{יז}ר' שְׁמַעוֹן אוֹמַר הוֹכְשֵׁרוּ
בְּשְׁחִיטָה: **גַּמ'** טַעְמָא דְלֹא יִצָּא מִזֶּה דֶּם הָא
יִצָּא מִזֶּה דֶּם אֵין נֹאכְלִים בִּידֵים מִסּוֹאֲבוֹת
אִמָּא יִידִים שְׁנִיּוֹת הֵן וְאִין שְׁנֵי עוֹשֶׂה שְׁלִישִׁי
בְּחֻלִּין וּמִמָּאִי דְּבַחֻלִּין עַסְקִינָן דְּקִתְנִי חַיָּה
בְּקִדְשֵׁים ^{יח}חִיָּה בְּקִדְשֵׁים מִי אִיכָא וְתוֹ אִי
נִקְלְדִּין כִּי לֹא יִצָּא מִזֶּה דֶּם כְּשֶׁרָה ^{יט}הָא
עֲצוּמוֹ לָדֶם הוּא קִדְשָׁא וְתוֹ אִי בְּקִדְשֵׁים כִּי יִצָּא
מִזֶּהן דֶּם מִי מְכַשֵּׁר ^כוְהָאִמַּר ר' חִיָּיא בְּר אַבָּא
אִמַּר רַבִּי יוֹחָנָן מִגֵּן ^{כא}לְדֶם קִדְשֵׁים שְׁאִינוּ
מְכַשֵּׁר שְׁנֹאמַר יַעַל הָאָרֶץ תִּשְׁפַּכְנּוּ כְּמִים
דֶּם שְׁנֹשְׁפֵךְ כְּמִים מְכַשֵּׁר שְׁאִינוּ נִשְׁפָּךְ כְּמִים
אִינוּ מְכַשֵּׁר וְתוֹ אִי בְּקִדְשֵׁים כִּי לֹא יִצָּא
מִזֶּהן דֶּם לֹא מִתְכַשְׂרִי לִיתְכַשְׂרִי בְּחִיבָת
הַקִּדְשׁ ^{כב}דִּקְי"ל ^{כג}חִיבָת הַקִּדְשׁ מְכַשְׂרָתָא א"ר
נַחְמָן אִמַּר רַבָּה בְּר אַבּוּה כֵּהָא בְּחֻלִּין שִׁלְקָהּ
בְּכִסְף מַעֲשֵׂר עַסְקִינָן וְדִלָּא כ"מ דְּתַנְן

הוא חזית הקדש משווא
ים דכתיב (דברים יד)
בהו שלישי דלל כר"מ:
כל

אזרחי בנאי כגון דס חיה ו
ה ופוך צעי כסוי אכל מכל
רי דלא צעי הדמה אי
יעקב מאורליי"ש דבפרק
ערכין באמה ויואלין לנחל
מומר בהנאה והשתא היכי
י בהנאה אס קן אכילה דס

לג.

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

(א) לשון זה חזן לי הכנה כלל
ועדאה דליל כותור לא אמר
דש ערסות לחזי חיות דודאי
סיל דמוחר וזה דשלו שאלה
ול לבריו דרי דרזא אמר.
(ב) גראה דליל דכוי כמו
שנעלמו החיים עדדין לא גמר
כוי מיתה וסי'.

יפה. הא דלא אדכר הדחה קמייתא
ד' דכאמר פסקר קל בשטר (ולקמן דף
הכא ע"ב) השמיטה ולא הוצרך להזכיר
שאף על דללף לא צ"י מליה שאזי
הכא שמתקן קודם שחלף נפשה מיתא
השמיטה ועדיף מבישרא דאסמיק
כפי' כ"ד לז"ל (וסמיק דף ע"ג):
אחרי עובר בוכבים ואחד ישרא'
מותרין בן. משמע דשטמא
דליכא מידי דלישראל שרי
ולעובד כוכבים אסור ותימה דכפרק
אריבע מיתות (וסהדרין דף ע"ג) פריך
הכא איכא יפת תואר ומשי שמי
ועדי כוכבים דלאו צ"י כיוש מינה
לז"ל (ו' שאני עובדי כוכבים דלאו
צ"י שמיטה מינה דכאמר לעיל ואין
להקשות מהא דאמר פרק ד' מיתות
ק"ס דף ע"ג:) עובד כוכבים ששבת
חייב וכן העוסק בחורה דבדברי
הסוף מנהי ישראל לעשות לא שייך
למיימר מי איכא מידי דלישראל
שרי וכו' ואע"ג דאמר אפילו ששבת
בשמי ששבת חייב מכל מקום לא
דמי האילן ויש מ"מ שבתה לא
היה צבת ואע"ג דכן נה גר
על העובדים דכאמר ההם וישראל
אינו נהרג נהי דפטור מ"מ לא שרי
ואו"מ דכפרק גיד הנשה (ולקמן
דף ק"ב) לפיג' אס נובא אבר מן
הטמא ואמרינן מחלוקת בישראל הכל
בבני נח דברי הכל מחהרין על
הטמא כטהורין בשלמא לרבנן
אע"ג דאין ישראל מזהיר על אבר
מן האי דלמא מ"מ אסור ליה משום
טמא ולא אשכחתי דלישראל שרי
ולעובד כוכבים אסור אלא נ"ר מאיר
דאמר דאין נובא אלא בזהמה טהורה
בגבד והא איכא אבר מן האי דמית
ועיפוט הטהורין דלישראל שרי ולעובד
כוכבים אסור וכי תימא דאין חיישין
למ"מ אבר מן האי אסור
על ישראל א"כ מאי פריך ההם כפ' אריבע
מיתות (וסהדרין דף ע"ג) מגול דפחות
דמכל מקום (ו' אבר
מן האי דידהו אסור ממש דבשר
מסמיה אע"ג דעובד כוכבים אסור
במשהו בשר וגידים ועלם ישראל לא
מיתקן אלא במית בשר הא אמר
ר' יוחנן ידחצי שיעור אסור מן
הטהור ולר"ם לקי' דאמר חצי שיעור
מותר מן הטהור דלמא לית ליה ההוא
כללאל אלא סבר לה כמ"ד הכא אין
חומטין עובדי כוכבים על צ"י מעשים:
השוחט בחמה חיה ודאי
צ"א ב' משמע דס'
חיה ועוף מכשירין קודם להרי' יעקב
מאורליי"ש דבגמרא דריש דס'
קדשים אינו משכיר מדכחיב על
האקדש משפטו כמים דס' הנשקף
ל' דס' (ולקמן דף פ"ד) אמרינן דלא
יוי משום דכחיב על האקדש משפטו
אף האי נמי לא צ"י כסוי אלמא
ד' הי בכלל משפטו כמים ויש לומר
ד' בין לענין פטור כסוי אלא דלענין
ד' נשקף על האקדש:
מיתות: ד' שאני נשקף כמים
והרי ד' דכחז רחמנא וכל נפש
נשתי אמר קרא על האקדש משפטו
לדס' קדשים הא לא אימקש למס'
(ונו"ע חופטת פסחים כ"ב דף ע"ה):
ודלמא

1000

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones